

Zbierka súdnych rozhodnutí

Vec T-280/18

(uverejnenie výňatkov)

ABLV Bank AS

proti

Jednotnej rade pre riešenie krízových situácií

Rozsudok Všeobecného súdu (desiata rozšírená komora) zo 6. júla 2022

„Hospodárska a menová únia – Banková únia – Jednotný mechanizmus riešenia krízových situácií úverových inštitúcií a určitých investičných spoločností (SRM) – Postup riešenia krízových situácií uplatniteľný v prípade zlyhávania alebo pravdepodobného zlyhania subjektu – Rozhodnutie Jednotnej rady neprijat' program riešenia krízových situácií – Žaloba o neplatnosť – Akt spôsobujúci ujmu – Záujem na konaní – Aktívna legitimácia – Čiastočná prípustnosť – Článok 18 nariadenia (EÚ) č. 806/2014 – Právomoc orgánu, ktorý prijal akt – Právo byť vypočítaný – Povinnosť odôvodnenia – Proporcionalita – Rovnosť zaobchádzania“

1. *Žaloba o neplatnosť – Akty, ktoré možno napadnúť žalobou – Pojem – Akty so záväznými právnymi účinkami – Právo na účinnú súdnu ochranu – Rozhodnutie Jednotnej rady pre riešenie krízových situácií (Jednotná rada) o prijatí alebo neprijatí programu riešenia krízových situácií – Zahrnutie (Článok 263 ZFEÚ; Charta základných práv Európskej únie, článok 47; nariadenie Európskeho parlamentu a Rady č. 806/2014, článok 18 a článok 86 ods. 2)*

(pozri body 30 – 36)

2. *Žaloba o neplatnosť – Fyzické alebo právnické osoby – Akty, ktoré sa ich priamo a osobne týkajú – Priama dotknutosť – Kritériá – Rozhodnutie Jednotnej rady pre riešenie krízových situácií (Jednotná rada) o prijatí alebo neprijatí programu riešenia krízových situácií – Určenie, či uvedené rozhodnutie prípadne priamo ovplyvňuje právne postavenie akcionárov úverovej inštitúcie – Neovplyvnenie práva akcionárov prijímať dividendy a zúčastňovať sa na riadení tejto inštitúcie – Neexistencia priamej dotknutosti – Nepripustnosť (Článok 263 štvrtý odsek ZFEÚ)*

(pozri body 39, 41 – 45)

3. *Žaloba o neplatnosť – Fyzické alebo právnické osoby – Akty, ktoré sa ich priamo a osobne týkajú – Priama dotknutosť – Kritériá – Rozhodnutie Jednotnej rady pre riešenie krízových situácií (Jednotná rada) o prijatí alebo neprijatí programu riešenia krízových*

situácií – Určenie, či uvedené rozhodnutie prípadne priamo ovplyvňuje právne postavenie akcionárov úverovej inštitúcie – Vykonanie, ktoré má úplne automatický charakter – Prípustnosť
(Článok 263 štvrtý odsek ZFEÚ; nariadenie Európskeho parlamentu a Rady č. 806/2014, článok 18)

(pozri body 47, 48, 50 – 52)

4. *Hospodárska a menová politika – Hospodárska politika – Jednotný mechanizmus riešenia krízových situácií úverových inštitúcií a určitých investičných spoločností – Prijatie programu riešenia krízových situácií – Podmienky – Nevyhnutný predpoklad posúdenia zlyhávania alebo pravdepodobného zlyhania dotknutého subjektu Jednotnou radou pre riešenie krízových situácií (Jednotná rada) – Posúdenie založené na závere Európskej centrálnej banky (ECB) – Prípustnosť*
(Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady č. 806/2014, článok 18)

(pozri body 47, 48, 57)

5. *Žaloba o neplatnosť – Fyzické alebo právnické osoby – Záujem na konaní – Podmienky – Rozhodnutie Jednotnej rady pre riešenie krízových situácií (Jednotná rada) o prijatí alebo neprijatí programu riešenia krízových situácií – Posúdenie zlyhávania alebo pravdepodobného zlyhania dotknutého subjektu – Nevyhnutný predpoklad začatia postupu riešenia krízových situácií – Oprávnený záujem tohto subjektu na tom, aby sa naň nevzťahovalo posúdenie, z ktorého by vyplynulo, že zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá – Zahŕnutie*
(Článok 263 štvrtý odsek ZFEÚ; nariadenie Európskeho parlamentu a Rady č. 806/2014, článok 18)

(pozri body 54, 57 – 60)

6. *Hospodárska a menová politika – Hospodárska politika – Jednotný mechanizmus riešenia krízových situácií úverových inštitúcií a určitých investičných spoločností – Jednotná rada pre riešenie krízových situácií (Jednotná rada) – Právomoc – Rozhodnutie o prijatí alebo neprijatí programu riešenia krízových situácií – Povinnosť vydať také rozhodnutie v nadväznosti na posúdenie zlyhávania alebo pravdepodobného zlyhania dotknutého subjektu Európskou centrálnou bankou (ECB)*
(Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady č. 806/2014, článok 18 ods. 1; smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/59, článok 82 ods. 2)

(pozri body 81 – 83)

7. *Hospodárska a menová politika – Hospodárska politika – Jednotný mechanizmus riešenia krízových situácií úverových inštitúcií a určitých investičných spoločností – Rozhodnutie o neprijatí programu riešenia krízových situácií – Podmienky – Posúdenie zlyhávania alebo pravdepodobného zlyhania dotknutého subjektu – Odlišné úlohy Jednotnej rady pre riešenie krízových situácií (Jednotná rada) a Európskej centrálnej banky (ECB) – Spoločná právomoc s prednosťou, aj keď nie výlučnou úlohou ECB*

(Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady č. 806/2014, článok 18 ods. 1 druhý pododsek)

(pozri body 105, 106, 108)

8. *Hospodárska a menová politika – Hospodárska politika – Jednotný mechanizmus riešenia krízových situácií úverových inštitúcií a určitých investičných spoločností – Postup riešenia krízových situácií – Právo byť vypočutý – Rozsah – Konanie, ktoré spoločne a postupne uskutočnili Európska centrálna banka (ECB) a Jednotná rada pre riešenie krízových situácií (Jednotná rada) – Komplexné správne konanie – Povinnosť každého z týchto dvoch orgánov vypočuť subjekt, ktorého sa týka rozhodnutie o prijatí alebo neprijatí programu riešenia krízových situácií, v každej fáze konania – Neexistencia*
[Charta základných práv Európskej únie, článok 41 ods. 2 písm. a); nariadenie Európskeho parlamentu a Rady č. 806/2014, článok 18]

(pozri body 156 – 163, 165)

Zhrnutie

Žalobkyňa, ABLV Bank AS, je úverová inštitúcia so sídlom v Lotyšsku a materská spoločnosť skupiny ABLV. ABLV Bank Luxembourg SA je úverová inštitúcia so sídlom v Luxembursku a jedna z dcérskych spoločností skupiny ABLV, pričom žalobkyňa je jej jediným akcionárom. Tieto dve inštitúcie sa považovali za „významný subjekt“ a z tohto dôvodu podliehali dohľadu Európskej centrálnej banky (ECB) v rámci jednotného mechanizmu dohľadu (JMD).¹

Dňa 13. februára 2018 United States Department of the Treasury (Ministerstvo financií Spojených štátov amerických) oznámilo návrh opatrenia, ktorého cieľom bolo označiť žalobkyňu za inštitúciu, ktorá je vysoko riziková z hľadiska prania špinavých peňazí. Po tomto oznámení žalobkyňa už nemohla uskutočňovať platby v dolároch a čelila vlne výberov vkladov. ECB teda poverila Finanšu un kapitála tirgus komisija (Komisia pre finančný a kapitálový trh, Lotyšsko), aby uložila moratórium s cieľom umožniť žalobkyňi stabilizovať jej situáciu. Dňa 23. februára 2018 ECB dospela k záveru, že žalobkyňa zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá. Jednotná rada pre riešenie krízových situácií (Jednotná rada), ktorá si osvojila záver ECB, však vo dvoch rozhodnutiach z 23. februára 2018, ktoré sa týkali jednak žalobkyne a jednak spoločnosti ABLV Luxembourg, usúdila, že opatrenie na riešenie krízových situácií voči nim nie je nevyhnutné vo verejnom záujme.²

Všeobecný súd, na ktorom bola podaná žaloba o neplatnosť proti týmto dvom rozhodnutiam, sa po prvý raz vyjadril k rozhodnutiu Jednotnej rady o neprijatí programu riešenia krízových situácií a žalobu v celom rozsahu zamietol.

Posúdenie Všeobecného súdu

Všeobecný súd najprv preskúmal námietky neprípustnosti žaloby, ktoré vzniesla Jednotná rada.

¹ Podľa nariadenia Rady (EÚ) č. 1024/2013 z 15. októbra 2013, ktorým sa Európska centrálna banka poveruje osobitnými úlohami, pokiaľ ide o politiky týkajúce sa prudenciálneho dohľadu nad úverovými inštitúciami (Ú. v. EÚ L 287, 2013, s. 63).

² V zmysle článku 18 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 806/2014 z 15. júla 2014, ktorým sa stanovujú jednotné pravidlá a jednotný postup riešenia krízových situácií úverových inštitúcií a určitých investičných spoločností v rámci jednotného mechanizmu riešenia krízových situácií a jednotného fondu na riešenie krízových situácií a ktorým sa mení nariadenie (EÚ) č. 1093/2010 (Ú. v. EÚ L 225, 2014, s. 1; ďalej len „nariadenie SRM“).

Po prvé vzhľadom na judikatúru Súdneho dvora³ konštatoval, že rozhodnutie o neprijatí nástrojov riešenia krízových situácií voči úverovej inštitúcii je napadnutelným aktom. Vzhľadom na to, že niektoré z týchto nástrojov môžu žalobkyni umožniť, aby ďalej vykonávala časť svojich činností, také rozhodnutie vyvoláva záväzné právne účinky spôsobilé ovplyvniť jej záujmy. Táto kvalifikácia navyše umožňuje zabezpečiť rešpektovanie práva na účinnú súdnu ochranu.

Po druhé Všeobecný súd zamietol žalobu proti rozhodnutiu týkajúcemu sa spoločnosti ABLV Luxembourg ako neprípustnú pre nedostatok záujmu žalobkyne na konaní. Toto rozhodnutie totiž priamo ovplyvňuje len právne postavenie jeho adresáta, spoločnosti ABLV Luxembourg. Negatívny účinok tohto rozhodnutia na žalobkyňu má ekonomickú a nie právnu povahu, keďže právo akcionárov prijímať dividendy a zúčastňovať sa na riadení zostáva nezmenené.

Pokiaľ ide o rozhodnutie týkajúce sa žalobkyne, Všeobecný súd dospel k záveru, že žalobkyňa je aktívne legitimovaná na podanie žaloby proti tomuto rozhodnutiu, keďže toto rozhodnutie priamo ovplyvňuje jej právne postavenie. Záver Jednotnej rady založený na posúdení, ktoré vykonala ECB, že žalobkyňa sa nachádza v situácii zlyhávania alebo pravdepodobného zlyhania, je totiž nevyhnutným základom na prijatie rozhodnutia o neprijatí opatrenia na riešenie krízovej situácie. Toto rozhodnutie navyše neponecháva nijaký priestor na voľnú úvahu vnútroštátnemu orgánu pre riešenie krízových situácií, ktorý je poverený jeho vykonaním, keďže toto vykonanie má úplne automatický charakter a vyplýva zo samotnej právnej úpravy Únie.

Po tretie Všeobecný súd rozhodol, že žalobkyňa má záujem na konaní o žalobe proti tomuto rozhodnutiu. Ak by totiž dospel k záveru, že posúdenie zlyhávania alebo pravdepodobného zlyhania žalobkyne zo strany ECB, ktoré si Jednotná rada osvojila, bolo nesprávne, voči žalobkyni by sa nemal začať postup, ktorý vyústil do prijatia takého rozhodnutia. Okrem toho dotknutý subjekt má vzhľadom na výkon svojich bankových činností oprávnený záujem na tom, aby sa naň nevzťahovalo také posúdenie.

Následne Všeobecný súd zamietol všetky žalobné dôvody, ktoré uviedla žalobkyňa, pokiaľ ide o vec samu.

Všeobecný súd najmä po prvé poukázal na to, že žalobkyňa nesprávne vytýka Jednotnej rade, že sa opiera len o posúdenie zlyhávania alebo pravdepodobného zlyhania, ktoré vykonala ECB bez toho, aby vykonala vlastné skúmanie. V tejto súvislosti pripomína, že Jednotná rada síce nie je viazaná týmto posúdením ECB a že nič nenasvedčuje tomu, že v tomto smere je zbavená voľnej úvahy. Nariadenie SRM⁴ zveruje ECB prednostnú, aj keď nie výlučnú úlohu, keďže ECB je vzhľadom na svoje odborné znalosti, ktoré má ako orgán dohľadu, inštitúciou, ktorá má najlepšie predpoklady na vykonanie takého posúdenia.

Po druhé Všeobecný súd poznamenal, že závery ECB, ktoré si Jednotná rada osvojila, konkrétne závery týkajúce sa jednak vyrovnávacej kapacity, ktorou musela žalobkyňa disponovať, a jednak posúdenia jej zlyhávania alebo pravdepodobného zlyhania, nevychádzajú zo zjavne nesprávneho posúdenia. Všeobecný súd sa domnieval, že ECB mohla za okolností, akými sú okolnosti prejednávaneho prípadu, ktoré sa vyznačujú hromadnými výbermi vkladov v dôsledku narušenia dôvery medzi úverovou inštitúciou a jej klientmi, opodstatnene považovať ukazovateľ krytia a kapitalizáciu žalobkyne za menej významné a opierať sa najmä o okamžitú dostupnosť likvidných

³ Rozsudok zo 6. mája 2021, ABLV Bank a i./ECB (C-551/19 P a C-552/19 P, EU:C:2021:369).

⁴ Článok 18 ods. 1 druhý pododsek nariadenia SRM.

prostriedkov. Preto dospel k záveru, že Jednotná rada sa vzhľadom na mieru voľnej úvahy, ktorou disponuje, tým, že konštatovala, že žalobkyňa zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá, nedopustila zjavne nesprávneho posúdenia.

Po tretie Všeobecný súd sa domnieval, že Jednotná rada sa nedopustila nesprávneho právneho posúdenia tým, že pri overovaní, či neexistovali reálne vyhliadky, že iné alternatívne opatrenia môžu zabrániť zlyhaniu žalobkyne v primeranom časovom horizonte, vychádzala z posúdenia jej zlyhávania alebo pravdepodobného zlyhania zo strany ECB. Aj keď je totiž preskúmanie takých opatrení odlišné od uvedeného posúdenia, konštatoval, že v prejednávanom prípade ECB začlenila uvedené preskúmanie do tohto posúdenia.

Po štvrté Všeobecný súd vylúčil akékoľvek porušenie práva žalobkyne byť vypočutý. Rozhodol totiž, že vzhľadom na povahu predmetného komplexného správneho konania, ktoré spoločne a postupne uskutočnili ECB a Jednotná rada, sa nevyžaduje, aby každý z týchto dvoch orgánov v každej fáze konania samostatne vypočul dotknutý subjekt. V prejednávanom prípade totiž ECB viackrát vypočula žalobkyňu, a teda žalobkyni bolo umožnené vyjadriť sa, takže Jednotná rada bola pri prijímaní rozhodnutia, v ktorom si osvojila závery, ku ktorým dospela ECB, úplne informovaná o jej tvrdeniach.